

Racismen i Danmark

Benægtelse –
Kontrol

Nyhedsbrev 2020/2021

Demos er en politisk forening.

Demos blev oprettet som Forlag i 1968, og blev Vietnambevægelsens forlag i 1969.
Demos historie kan læses på Demos hjemmeside

Demos har i dag en butik på Skt. Hans Torv i København.

Demos arbejder for international solidaritet og mod imperialismens krige og konflikter. - Vi kæmper mod global udbytning og undertrykkelse.

Demos arbejder for retten til modstand - Vi bekæmper GhettoLOVENE, antiterrorlovene og hetz mod udpegede befolkningsgrupper.

Vi bekæmper racisme, fascisme, sexismen og hatecrimes.

Demos har siden 1988 udgivet det antiracistiske tidsskrift Demos Nyhedsbrev.

Adresse: Elmegade 27 kld, 2200 Kbh. N. telefon 45+35351212

Bank: 1551 5686164, Mobile Pay. 68415

Hjemmeside: www.Demos.dk

Facebook. Demos

Racismen i Danmark

Racismen i dens meget forskellige fremtrædelsesformer er i stigende grad blevet en del af dagens Danmark.

Racismen er blevet synlig, og den optræder ikke længere kun på den yderste højrefløj, men er blevet accepteret og normaliseret langt ind i midten af samfundets institutionelle dele.

Den har bevæget sig ind i lovgivningen via "Ghettopakke", "tryghedspakke" og "repatrieringslov", som er rettet mod danske borgere, der er født og opvokset i Danmark eller har boet årrækker i Danmark. Det er nogle af de statslige tiltag, som viser et Danmark med en øget strukturel racisme. På trods af dette så afviser den politiske centrum-højre offentlighed racismen.

Men racismen findes i Danmark.

"Danmark er danskernes land"

"Danmark for danskerne" var Danmarks Nationalsocialistiske Bevægelses (DNSB) slogan i 1990'erne, når de marcherede i gaderne – til stor forargelse i den brede offentlighed og blandt mange politikere. Siden er dette udtryk blevet et accepteret argument i den politiske debat.

"Danmark er danskernes land, og borgerne skal have mulighed for at leve i et trygt retssamfund, der udvikler sig i overensstemmelse med dansk kultur", hedder det i Dansk Folkepartis principprogram (2002). I denne forståelse af danskhed er der ikke plads til de andre, de fremmede.

Den ekskluderende danskhed blev "stueren" og flyttede ind i Folketinget. Den er med årene blevet en accepteret præmis i mange partier og regeringer.

Den statslige og strukturelle racisme begyndte for alvor at få fodfæste efter at Anders Fogh indledte et tæt samarbejde med DF i sin regering i begyndelsen af dette årtusinde. Dermed begyndte den at afspejle sig i lovgivningen, i retsvæsnen, i skole- og uddannelsessystemet, i sundhedsvæsnen, på arbejdsmarkedet og mange andre steder i samfundet. Et alvorligt demokratisk brud med et tidligere Danmark - med "plads til alle" - begyndte at tegne sig. Og ingen af de senere regeringer har gjort noget forsøg på at rette op på den selvtilstrækkelige inhumane integrations - og udlændingepolitik, der blev en følge af accepten af racismen.

Der er heller ikke aktuelt nogen tegn på, at den nuværende socialdemokratiske regering vil ændre markant på den udlændingepolitik, som den tidligere borgerlige regering gennem årene har strammet og strammet, og som med lov §140 har fået sin seneste udmøntning.

Etnisk herkomst blev en faktor i lovgivningen, med den skete et brud i "lighed for loven".

Lovgivningen bag den såkaldte ghettopakke er udtryk for en tydelig etnisk opdeling af befolkningsgrupper, hvor betegnelsen 'vestlig' - 'ikke vestlig' danner grundlag for racistisk stigmatisering, eksklusion og brud på princippet om lighed for loven.

Jamal Abdi, Ph.d.-studerende i England, kommenterede den institutionelle racisme i Danmark på denne måde: Den officielle skelnen mellem "danskere" og efterkommere af ikkevestlige "indvandrere" er et eksempel på racisme. Budskabet er klart: Kun, hvis dine forfædre er fra vestlige lande, er du at betragte som dansker. Nærmere kommer man ikke sammenkoblingen mellem etnicitet eller race og nationalitet. (Altinget 9. juni.)

I den for nylig offentliggjorte alternative rapport om Danmark til FN's Komite for afskaffelse af racediskrimination (CERD) er den statslige racisme velbeskrevet og dokumenteret. Her rapporterer en række organisationer om konkrete og systematiske hændelser og resultater af de "nye" principper i dansk lovgivning med virkning for borgerrettigheder samt indvirkning på samfundets strukturer og institutioner. Læs rapporten på dansk på Demos hjemmeside: [Rapport om racisme i Danmark | DEMOS](#).

Men folketingsdebatten afslører, at store dele af medlemmerne ikke anerkender, at der findes racisme, og afviser det med vrede og hadefulde udsagn. I Deadline d. 29. november underbygges dette af Maria Ventegodt, ligebehandlingschef fra Institut for menneskerettigheder: ” Ca. 5000 mennesker, bliver årligt udsat for en hadforbrydelse, hvor der er racistisk motiveret had. Men det bliver ikke anerkendt. Der er en uvilje mod at anerkende racismen i Danmark.

Racismedebat i Folketinget 2020?

Efter det racistiske politimord på den sorte George Floyd i USA i foråret og de efterfølgende store Black Lives Matter demonstrationer, rejste bl.a. Pernille Skipper fra Enhedslisten og Sikander Siddique fra De Frie Grønne en debat om racisme i Folketinget (22.6. 2020).

” Der er noget, der trænger til at blive sagt fra den her talerstol: Jo, der findes racisme i Danmark”. ”Racismen har noget at stå på, når lovgivning og politiske tiltag skræddersys til at ramme indvandrere”, sagde Pernille Skipper.

”Vi brune danskere er stadig underrepræsenteret i Folketinget og i magtpositioner generelt. Vi oplever som mange minoriteter diskrimination og systematisk racisme”.

”Jeg har lyst til her på talerstolen at holde et minuts stilhed for George Floyd og alle andre, der har mistet livet på grund af racisme, diskrimination eller hadforbrydelser”, sagde Sikander Siddique.

Reaktionen fra bl.a. Dansk Folkeparti og De Nye Borgerlige kom prompte.

” Det er en utrolig nedladende karakteristisk af det danske samfund og den måde, som vores medmennesker er over for hinanden på”, lød det fra Dansk Folkepartis formand, Kristian Thulesen Dahl. Pia Kjærsgaard fulgte trop:

”Hvis der nu er en, der hedder Aisha, så kunne man forestille sig, at arbejdsgiveren for eksempel tænkte: Aisha, går hun med tørklæde? Skal hun bede tre-fire gange om dagen? Hvad sker der, hvis hun i løbet af ansættelsesforholdet bliver mere radikaliseret? Det er måske de tanker, der nogen gange er. Er det racisme? Nej, det mener jeg overhovedet ikke, det er”.

”Mere radikaliseret” – Kjærsgaards ordvalg afslører den forudindtagede holdning, at alle muslimer er radikaliserede.

Bent Bøgsted var også harm.

”Sikander Siddique har ikke forstået en pind af, hvad det danske demokrati går ud på, og hvad arbejdet i Folketinget går ud på. Det går ud på at arbejde for et bedre Danmark og ikke om, hvad der sker i USA eller på gaden. Det, som ordføreren står og siger, er noget, han kunne sige på en ølkasse ude foran ved en demonstration. Det er gadeparlament, som ordføreren har taget med ind i Folketinget”.

Lars Boje Mathiesen fra Nye Borgerlige tordnede mod Siddique:

”Jeg synes, det er dybt skammeligt, hvad der foregår fra talerstolen lige nu. Jeg bliver dybt provokeret af, at fordi man er nået til et sted, så har man gjort det på baggrund af hudfarve eller ej”.

I en debat på dr.dk – Tæt På den 23.6. 20 afviser han, at der findes strukturel racisme: *”Jeg har skam heller ikke den holdning, at der ikke findes racisme. Det gør der. Spørgsmålet er, om det er*

strukturel racisme, og det mener jeg ikke". "Jeg har endnu ikke set data, evidens eller rapporter, som skulle understøtte den uhyrlige påstand om, at der skulle findes strukturel racisme i Danmark".

Fra den politiske midte og ud på højrefløjen vil man ikke erkende, at der finder strukturel racisme og diskrimination sted i Danmark. Den racisme findes ikke, og kan og skal derfor heller ikke diskuteres.

Antisemitismen kan debatteres i Folketinget.

Da der på initiativ af DF den 28.1. 20 var en forespørgselsdebat om antisemitisme i Folketinget, var det ikke muligt at diskutere antisemitismen som led i en bredere debat om racisme.

Siddique prøvede forgæves at få diskussionen til at handle om racisme: *"Netop derfor har vi (Alternativet, red.) lavet en antiracistisk handleplan, som i virkeligheden ikke tager hensyn til, hvilken fløj man er fra. Den skal være et effektivt værn til at bekæmpe alle former for antisemitisme og diskrimination. Og den balance savner jeg også i dansk politik... .... Derfor savner jeg, ikke kun fra statsministeren, men også fra de ærede medlemmer, at man er lige så skarp og lige så hurtig til at fordømme angreb og hærværk og vold begået mod andre minoriteter, begået mod seksuelle minoriteter, begået mod muslimske minoriteter".*

Antisemitismen blev i denne debat hevet ud af den racistiske ramme på trods af, at anledningen til debatten var hærværket på jødiske gravsteder og chikane af jøder på årsdagen på Krystalnatten den 9. november 2019. To nazister fra NMR Nordisk Modstandsbevægelse stod bag og er dømt for gerningerne. Det er helt absurd, at store dele af diskussionen handlede om indvandrere, muslimer og udlændingepolitik. Racistiske argumenter for at bekæmpe antisemitismen!

Gravskænderiet på den jødiske kirkegård.

Et par udpluk fra debatten: *"Men vi skal også turde kalde en spade for en spade og tale åbent om, at den voksende antisemitisme i Danmark hovedsagelig kommer fra muslimske indvandrerkredse. Det er jeg glad for at statsministeren har erkendt og godt tør sige ligeud, for man kan ikke løse problemerne, hvis man ikke tør tale åbent om dem. Statsministeren sagde: »Der er en grim antisemitisme i Danmark i dag, der ikke var der tidligere. På grund af indvandringen.« Det sagde hun til Politiken den 20. januar." (Peter Skaarup).*

"Er hun så enig i, at en væsentlig del af beredskabet mod antisemitisme er at få nogle af de her muslimer ud af Europa?" (Morten Messerschmidt).

"Derfor vil jeg gerne høre ordføreren, som jeg formoder svarer, hvad jeg håber hun svarer, om ordføreren ikke er enig i, at når antallet af uintegrerbare muslimer i Danmark falder, må det også betyde, at antisemitismen begået af uintegrerbare muslimer vil falde". (Pernille Vermund).

"Så anerkender ordføreren ikke, at hvis man får styr på udlændingepolitikken, vil det måske have en positiv konsekvens for den del af antisemitismen – og det er jo ikke hele antisemitismen – som er importeret, og som kommer fra de ekstreme muslimer?" (Pernille Vermund).

Ved at nægte at anerkende, at der findes racisme i Danmark, undgår man at tage ansvar for at beskytte de minoritetsgrupper, man ikke ønsker skal være en del af fællesskabet. Benægtelsen er omfattende.

Når andre ikke vil tale om racisme, så insisterer vi på at gøre det!

Vi vil tale om racisme i alle dens afskygninger: den antisemitiske racisme, den antimuslimske racisme, den antiziganistiske racisme (mod roma/sinti), den antiasiatisk racisme, racisme vendt mod sorte og mod andre oprindelige/indigene grupper.

Racisme finder sted i en given politisk situation, hvor magthavere har brug for stigmatisering af en bestemt befolkningsgruppe. Gruppen kan skiftes ud alt efter magthavernes behov.

Racisme

Racisme er en ideologi, som nedvurderer mennesker på grund af deres ydre, deres navn, deres (formodede) kultur, oprindelse og religion. Racisme behandler ikke mennesker som individer, men som tilhørende en gruppe med særlige uforanderlige kendetegn, evner og karakteristika.

Den klassiske biologiske racisme bygger på en for længst forældet videnskabelig opdeling af mennesker i racer. Den var kolonialismens argument overfor de koloniserede befolkningsgrupper for at kunne undertrykke og udnytte dem, gøre dem mindreværdige og til slaver. (slavebundne)

Nationalismen udbyggede de hierarkiske raceteorier, hvor de racerene arier stod i modsætning til jøder, roma/sinti og østeuropæere. Denne biologiske racisme lever nu om dage kun videre i nazistiske og fascistiske grupperinger.

Den nye racisme, som inden for de seneste årtier har vokset sig stærk, har fundet nye begrundelser, begreber og betegnelser for racismen for at omgå benægtelsen, og nemmere komme igennem med de politiske ændringer, der de facto udfordrer menneskerettighederne.

Man taler ikke om racisme, man taler om etnicitet, kultur, nation og civilisation. Det er værd at bemærke, at her er der yderligere en hierarkisk opdeling af i højere og lavere kulturer.

Det fremgik allerede tydeligt ved Folketingets åbningsdebat den 2. oktober 2001 sagde Pia Kjærsgaard: *"Det har været nævnt, at den 11. september blev anledningen til en kamp mellem civilisationerne. Deri er jeg ikke enig. For en kamp mellem civilisationer ville jo betinge, at der var tale om to civilisationer, og det er ikke tilfældet. Der er kun én civilisation, og det er vores."*

Med Dansk Folkepartis indtog i Folketinget var vejen banet for den nye racisme – en racisme, der igennem de næste årtier afspejlede sig i dele af lovgivningen.

Racismen – og lige nu er det den antimuslimske racisme - er blevet legitimeret. Det er skræmmende, at mange af os nærmest har vænnet os til den tilstand.

Og den udvikling tog fart parallelt med underminering af arbejderklassens fællesskaber, fagbevægelse, boligforeninger og sociale foreninger samt generelt med neoliberalismens fremmarch

Strukturel racisme, som vi kender den i dag, er kendetegnet ved, at de grupper, der oftest udsættes for racisme, er mennesker i økonomisk og socialt belastende livssituationer som opretholdes af samfundsstrukturer. Når vi taler om racisme, må vi også tale om klasse.

Det er lavindkomstgrupper, arbejdsløse eller syge, det er mennesker uden faglig uddannelse. Det er folk i usikre jobs, i udsatte boligområder, i et ulige sundhedssystem. Det er flygtninge, der kommer til Danmark for at søge asyl og som installeres i flygtningecentre isolerede og kriminaliserede og hvis leveforhold til stadighed forværres som følge af lovændringer.

I dag blæser Dansk Folkeparti til "kristen værdikamp" forud for årsmøde. De vil gøre det til et krav for udlændinge, der ønsker at opnå dansk statsborgerskab, at de har en dansk ægtefælle. Berlingske nov. 2020. Under nazismen i Tyskland måtte tyskere ikke være gift med en jøde! Ringens sluttes.

Racismen rammer dem, der skal leve af at sælge deres arbejdskraft eller dem der forhindres i at blive en del af ”arbejdstagerne”.

Den neoliberale kapitalisme verden over har skabt en kæmpe kløft mellem de få, der ejer formuerne, og de mange, hvis levevilkår er drastisk forringet. Resultaterne er nedskæringer i velfærden og et ureguleret og prekært arbejdsmarked med usikre, farlige og underbetalte arbejdsforhold. Corona pandemien har blot forstærket skævheden og uligheden. Racismen har spillet en central rolle overfor de strukturelle ændringer, der er gennemført i Danmark under skiftende regeringer op til i dag.

Social og økonomisk ulighed og et presset arbejdsmarked har gødet jorden for højrepopulistiske, racistiske ideer og ledere, som har fået magt til at udpege bestemte grupper i samfundet som sydebukke, som årsagen til kriser og konflikter.

Racismen er desværre en del af den politiske dagsorden. Racismebenægtelsen er udtryk for manglende selvindsigt og refleksivitet over statens tilstand.

Danmark bør vågne fra sin nationalromantiske dvale og anerkende, og anerkende at Danmark er blevet et land, hvor diskrimination og racisme findes i et markant andet omfang end tidligere. Et land, hvor racismen gennemsyrrer lovgivning, samfundsstrukturer og truer de fællesskaber som har været bærende for udviklingen af en velfærdstænkning med plads til alle.

Bekæmp racismen – Almen modstand havde indkaldt til demonstration d. 5 december

Stop GhettoLOVEN og afskaf ghettolisterne (foto fra Almen modstands facebook side.)

Danmarks statslige racisme

Danmark i USA's verdensorden.

I nullerne fremhævede statsminister Fogh Rasmussens skiftende regeringer gerne den såkaldte aktivistiske udenrigspolitik – en militaristisk defineret udenrigspolitik, som bestod i at lægge sig tæt op ad og deltage militært i USA's globale interessesfærer og fjendebilleder.

Det resulterede i hyppige og langvarige krige i de mellemøstlige, muslimske lande for at gennemtvunge USAs "Nye Verdensorden".

I forlængelse heraf indførte den danske regering en tilsvarende aktivistisk udlændinge- og indenrigspolitik mod dem, der var blevet defineret som "de fremmede". Et fjendebillede blev opbygget for at tilfredsstille og gennemtvunge støttepartiet Dansk Folkepartis nationalistiske dagsorden.

Herefter udviklede det meste af dansk politik sig i en destruktiv retning, hvor udlændingepolitikken dominerer, hvad enten det omhandler bolig, kontanthjælp, kriminalitet, uddannelse eller endnu mere perifere områder. Indenrigspolitisk betød det skærpede asylregler og en privatiseringskrig rettet mod de almene boliger. Med en "ghettolovgivning" blev beboernes rettigheder baseret på hvorvidt familierne var af "ikke-vestlig" eller af dansk eller såkaldt "vestlig" baggrund.

Se den efterfølgende artikel om betydningen af den politiske anvendelse af terminologien Vestlig/ikke-Vestlig.

Forskelsbehandling og uforudsigelig lovgivning.

Denne forskelsbehandling og uforudsigelige lovgivning med stadige ændringer er videreført og skærpet af Frederikssens socialdemokratiske regering. I dette samfund skal de "ikke-vestlige" pålægges belastninger og tvangsmidler, som ikke gælder for familier med dansk eller vestlig baggrund. Hvis ikke denne forskelsbehandling er strukturel racisme, hvad er da racisme?

Individuel racisme er forbudt ved lov (selvom loven rigtignok ikke håndhæves så tit), mens en strukturel racisme er dansk politik vedtaget ved lov.

I 2010 blev Anders Fogh Rasmussen udnævnt til NATOs generalsekretær og vikaren Lars Løkke Rasmussen overtog lanceringen af den første såkaldte "ghettoplan": "Ghettoen tilbage til samfundet – Et opgør med parallelsamfund i Danmark".

De grundlæggende idéer fra dette program for strukturel racisme er senere skærpet flere gange, også af den nuværende socialdemokratiske regering. Reglerne om asyl og statsborgerskab er strammet en række gange, så samlet set er det en kontinuerlig øget statsracisme med fokus på at kontrollere "de fremmede". Boligpolitik blandes med straf og kriminalitetskontrol; med bandebekæmpelse, ansigtsgenkendelighed, beklædningsgenstande og etnicitet; med regler for asyl, opholdstilladelser og statsborgerskab.

Med eufemismen "ikke-vestlig" gør "ghettoloven" det helt klart, at etnicitet er et grundlæggende kriterium for adgangen til basale rettigheder afhængig af om du er en del af "hvide mennesker" eller en del af "de andre".

Denne etno-kulturelle forskelsbehandling ligger helt tæt op ad en racialiseret adskillelse i lovgivningen, og omfatter yderligere efterkommere af indvandrede fra "ikke-vestlige" lande.

Ordet "ghetto" er i sig selv et meget negativt ladet ord med stærke racistiske, religiøse og kulturelt nedgørende værdier.

I dagens danske sammenhæng handler det i stort omfang om muslimer og personer fra muslimske lande, selv om man forsøger at dække sig ind under begrebet "parallelsamfund", som regeringen definerer til at være "fysisk eller mentalt isoleret og følger egne normer og regler, uden nogen nævneværdig kontakt til det danske samfund og uden ønske om at blive en del af det danske samfund".

Majoritetskultur

Det betyder i realiteten, at de mennesker, der ikke er assimileret, ikke skal have de samme rettigheder som majoritetskulturen og skal tvinges til tilpasning eller at blive udstødt. Den kulturelle racisme, som ligger bag i denne idé om at udnævne områder som parallelsamfund i Danmark, skal underbygge og legitimere at der skal indføres særlige straffetiltag i stedet for hjælp i et defineret område.

Jean-Paul Sartre og Frantz Fanon beskrev, hvordan vestlig humanisme og demokrati hævder, at alle er fuldgyldige repræsentanter for det universelle menneske med de samme rettigheder, men i praksis opfattes nogle mennesker som "fremmedkulturelle", og de behandles som repræsentanter for deres etnicitet og religion – de lukkes ude og behandles anderledes. Men årsagerne til "parallelsamfund" ligger i det danske majoritetssamfund.

Man udpeger bestemte bydele som "ghettoer", og der argumenteres med 'en lukket minoritetskultur, kriminalitet og manglende vilje til integration'. Forståelsen af økonomiske og sociale forhold erstattes med skillelinjer ud fra etnicitet og kultur, så den strukturelle, statslige racisme tilsløres.

Sartre beskrev, at først opstår racismen som social konstruktion, som så konstituerer og definerer racer og andre midler til forskelsbehandling som virkelighed. I dagens Danmark kan man på lignende vis sige, at først kom den statslige racisme, derefter kom udlændingelove, ghettoplanen, bandepakkerne etc. for at lovforankre politikken om forskelsbehandling af "os og dem".

Denne "integrationspolitik" kræver i sidste ende total assimilering for at opnå ligebehandling, men den konstruerer kun endnu større ulighed.

Banner fra demonstration mod ghettolisterne d. 5. december 2020

Danmarks Statistik bidrager til antimuslimsk propaganda med definition af 'ikke-vestlige'

Artiklen har været bragt i dagbladet Information, 29. juni 2019

Danmarks Statistiks opdeling af borgere i ikkevestlige og vestlige er blevet central for udlændinge- og boligpolitikken. Det er dybt problematisk, at man på den måde racialiserer danske statsborgere, skriver forfatter John Graversgaard i dette debatindlæg

I disse år bruges en stadig hårdere retorik om indvandrere, og man opererer med en overfladisk opdeling af borgerne, som bruges flittigt af både ministre, politikere og journalister til overfladiske udtalelser og analyser.

Det er et selvstændigt problem, at Danmarks Statistik ikke er uskyldig i denne udvikling.

Et vigtigt grundlag for den nye retorik om udlændinge er nemlig et regulært misbrug af data fra Danmarks Statistik.

Med skam at melde så har Danmarks Statistik ikke ligefrem bidraget til en mere oplysende tilgang til afdækningen af den samfundsændring, som er sket med indvandringen og dermed et øget antal borgere med anden etnisk herkomst end dansk.

Danmarks Statistik har nemlig indirekte leveret en uvurderlig stor støtte til højrefløjen med sine grove forsimplinger, hvor man i statistikkerne deler borgere op i 'vestlige' og 'ikkevestlige'.

Os og dem

Denne overfladiske opdeling af befolkningen har medført, at højrefløjen med sin antimuslimske propaganda har kunnet bruge opdelingen til en effektiv 'dem og os'-retorik.

Danmarks Statistik nævner da også, at denne indvandrer- og efterkommerdefinition er en dansk opfindelse. Der findes ingen andre lande med samme definition.

Begrebet bruges første gang i en rapport fra Danmarks Statistik fra 1981, hvor man tager udgangspunkt i begrebet »mindre udviklede lande«. Det stammede fra en økonomisk opdeling af lande, som også FN brugte, og her var der ikke noget etnisk indhold. Det er tankevækkende, at man i mellemtiden er holdt op med at bruge begrebet »mindre udviklede«.

Men herhjemme er det erstattet af begrebet »ikkevestlige lande«, og det er blevet taget imod med kyshånd af de kræfter, som opererer med et forsimplet verdensbillede.

Et verdensbillede, som minder betænkeligt meget om kolonitidens billede af den europæiske civilisation som højt udviklet og de andre folkeslag som laverestående. Og som passer med Samuel Huntingtons hovedløse tese om civilisationernes sammenstød.

Der, hvor kæden hopper helt af, er, når Danmarks Statistik deler befolkningen op i tre grupper: personer med dansk oprindelse, indvandrere og efterkommere. Og derefter lægger gruppen af efterkommere sammen med gruppen af indvandrere.

Efterkommerne er født i Danmark og er en gruppe, som er langt mere integreret end deres forældre. Mange har dansk statsborgerskab og opfatter sig som danske. Adam El-Matari spørger derfor meget forståeligt i Jyllands-Posten den 6. april:

»Man kan da ikke være indvandrer, hvis man er født i Danmark?«

Denne diskussion skærpes af udmeldinger fra den yderste højrefløj om, at det kan tage fire-fem generationer at blive regnet for dansker.

Der har allerede lydt krav fra højreekstremisten Martin Henriksen (DF) om en mere retvisende statistik, hvor man tager tredjegenerationsindvandrere med.

Kort sagt: Det lader sig ikke gøre at flygte fra sin afstamning, hvis det står til toneangivende folk i Dansk Folkeparti.

Racialiseret boligpolitik

Danmarks Statistiks opdeling i vestlige og ikkevestlige danner nu også grobund være bange for at tage hjem om aftenen, fordi der er 15-17 indvandrerdrengene, der ikke kan d for boligpolitikken. De såkaldte ghettolister er nemlig lavet over boligområder ud fra, hvor mange ikkevestlige indvandrere og efterkommere, der bor der.

Listen bruges aggressivt til at kræve en hård regulering af den almene sektor, her især i de såkaldt »hårde ghettoer«. Disse ghettolister bruges af næsten alle partier til at blæse et falsk billede op, som kan bruges i den såkaldte udlændingepolitik.

Med hjælp fra Danmarks Statistik generaliserer man altså om borgerne i hele boligområder, som i virkeligheden kan kendetegnes som multietniske og dermed er svære at generalisere om.

Det handler ikke længere om, at borgere skal behandles ud fra et lighedsprincip, selv om det store flertal faktisk er danske statsborgere med fulde borgerrettigheder.

Den måde, man laver statistik om borgerne på, bidrager til, at mennesker ikke længere ses som borgere med rettigheder, men at de racialiseres og reduceres til at være medlemmer af en etnicitet, også selv om de kan være født i Danmark, er danske statsborgere og opfatter sig som danske. Eller opfatter sig som en blanding af flere kulturer.

Opdelingen i vestlige og ikkevestlige bruges i dag på en giftig måde, som bidrager til racisme og diskrimination. Men ser man på tallene, så viser de jo i virkeligheden primært, at mange indvandrere og efterkommere er en del af lavindkomstgruppen og arbejderklassen med de problemer, som følger af det.

Kort sagt: Må vi bede om en retvisende statistik, som ikke opererer med en forsimplet opdeling af befolkningen.

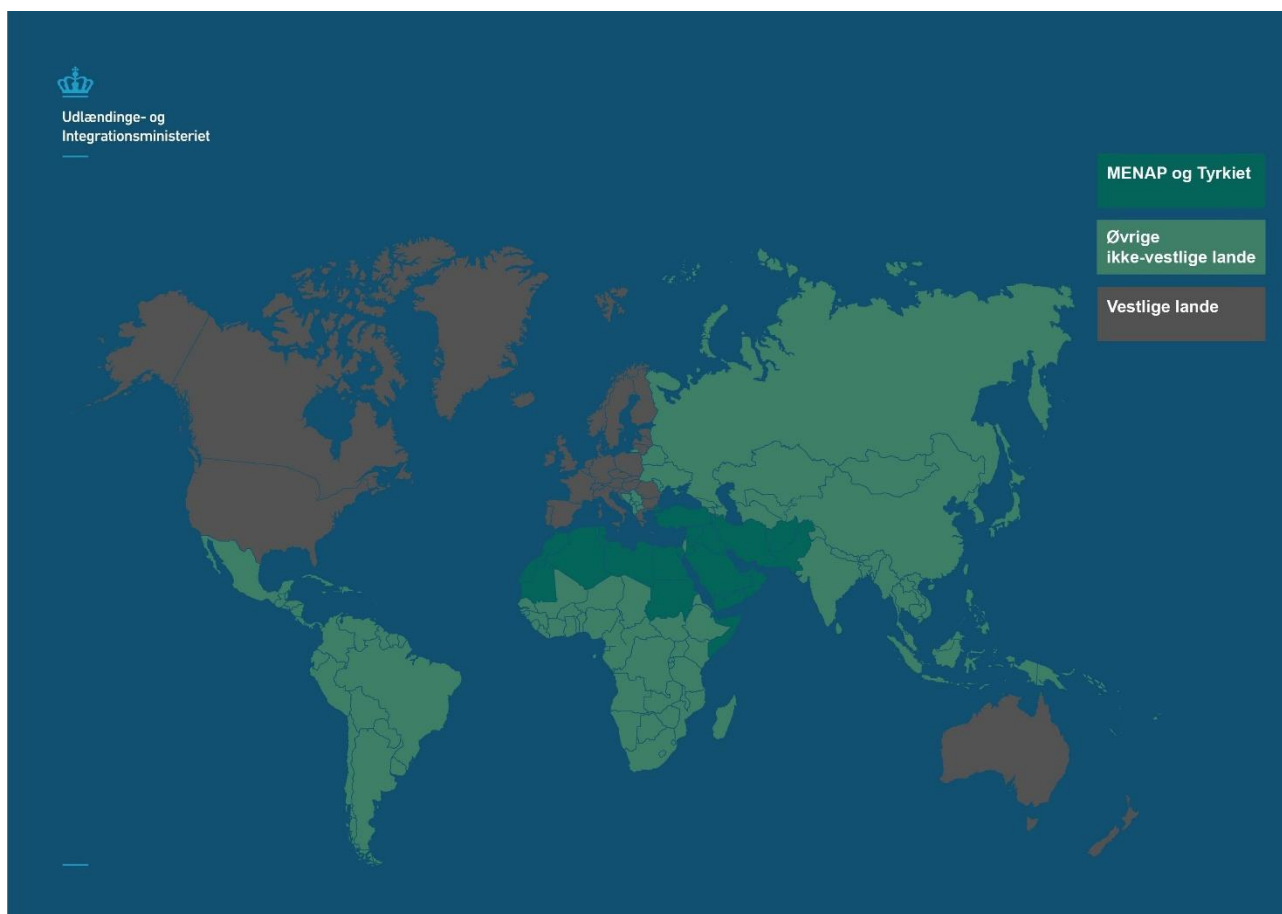
Den henstilling imødekommes ikke snarere tværtimod. Læs næste side.

Tryghedspakken. Det drejer sig om den almindelige danskers tryghed og frihed, man skal ikke være bange for at tage hjem om aftenen, fordi der er 15-17 indvandrerdrengene, der ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt,

Mere statistisk opdeling i ”dem og os”.

Udlændingeministeriet udsendte lige før jul nye retningslinjer for øget statistik, der har skal udgrænse mennesker specifikt fra Mellemøsten og det nordlige Afrika.

Opdelingen i Vestlig – Ikke-Vestlig havde til dato været imperialismens forsøg på at fastholde den tidligere historiske hovedmodsatning og bevare overherredømmet.

En modsætning som stadig afspejlede Øst -Vest opdelingen fra den Kolde Krig.

NATO- lande plus Australien på den ene side og den øvrige verden på den anden.

Nu føjer den danske integrationsminister, en smallere etnisk begrundet udgrænsning af de mest krigshærgede lande i verden, til statistikken.

Begrundelsen er ønsket om at forbedre integrationsindsatsen i Danmark.

Ministeren er godt bevidst om, at udgrænsningen kan anskues som en del af en tydelig stigmatisering af mennesker på baggrund af religion – islam samt etnisk baggrund.

Han imødegår det synspunkt allerede under offentliggørelsen af forslaget. ”Det er der slet ikke tale om”. For at underbygge sit dementi og sit postulat, fremhæver han i samme sekund, at et land som Indonesien eks. Vis ikke er nævnt i forslaget, og det er da ellers et land, der har en overvejende muslimsk befolkning. Der kan man bare se.

Det er korrekt, at det ikke handler om religion, det handler mest af alt om, de omtalte landes placering i de dominerende magtstrukturer. Her spiller de en central rolle.

Det ses bl.a af, at USA, med Danmark som følgesvend, har understøttet og ført krige, netop i de olierige og strategisk vigtige områder i Mellemøsten og Nordafrika.

NATO - alliancen har både militært og økonomisk understøttet de store monopolars adgang til jordens råstoffer og har medvirket til at befolkningen i de pågældende lande har levet i nød og frygt for deres liv. Danmark er en del af konflikten. De mennesker har søgt asyl i Danmark. De er, i overvejende grad, i de seneste år flygtet fra Syrien. Det handler om mennesker med voldsomme traumer og alvorlige afsavn.

Ved lanceringen af det nye tiltag argumenterede ministeren for, at han hellere ville se en stigning i indvandring af mennesker fra Thailand end fra Syrien. Førstnævnte var langt bedre til at integrere sig end de sidstnævnte. Men taler han om indvandring?

Begrebsafklaring

Det er ikke tilfældigt at vi har et udlændinge- og integrationsministerium og ikke et indvandrerministerium. Umiddelbart kan man ikke indvandre til Danmark. Den mulighed blev ændret i 1973. De efterfølgende år har der været talrige ændringer i bestemmelserne og til stadighed debat om mulighederne for at få ophold og arbejde i Danmark.

Så hvem taler ministeren om, og hvad vil han med den nye statistik. Statistikken viser allerede at tilgangen af udlændinge i Danmark udover asylansøgninger, omfatter Familiesammenføringer, Studieophold, og Arbejdsforløb.

Han taler næppe om de 68.000 mennesker, der kom til Danmark i 2019 for at arbejde eller studere her midlertidigt.

Taler han om de asylansøgere, der fik opholdstilladelse, og som udgjorde ca. 2,5 %, ca. 1700 personer, af den samlede tilgang i 2019, der var på ca. 75.000 borgere. Hvor mange syrere eller libyere eller iranere får arbejde eller studiepladser i Danmark – og rejser hertil af den årsag.

Taler han om de 537.122 personer, der ikke har dansk statsborgerskab, men som opholder sig i Danmark på en eller anden form for arbejds- eller opholdstilladelse. mennesker der er bosat i Danmark, og som kører vores busser og gør rent på vores arbejdspladser og passer vores syge ældre. Mennesker, der har været omtalt negativt i 4 årtier i den offentlige politiske debat.

Mennesker, der ofte har været udsat for en massiv politisk marginalisering og som stadig skal stå på mål for regeringens edsvorne ”stramme udlændingepolitik” i en tid, der kalder på fællesskab.

Eller taler han om den unge generation, der har boet hele deres liv i Danmark, som er en betydelig del af de kommende veluddannede generationer, men som ikke har fået et statsborgerskab.

Ministeren var vel netop den, der skulle være nærmest til at udrede begreberne. Men det er ikke hans dagsorden. Denne tidligere unge, politisk røde murersvend, der skulle gøre verden mere ligeværdig. Det ser for os ud, som om han med sin ændrede position har en dagsorden, hvor han har lige så travlt med at vise sin nationale systembevarelsesiver, (her statsracisme) - som hans støjende forgænger i embedet.

Tesfaye har bevæget sig ud på dybt vand, hvad enten vi taler vi om frasorteringen af ”uegnede” nytilkommende mennesker eller når vi taler om danske borgere, der har boet her i årtier. med en traumatiseret baggrund, hvor indsatsen ikke har givet tilstrækkelige resultater. Det hjælper hverken udpegning af syndebukke eller nye negative statistikker på. Hans regering bærer ved til et bål.

Vestlig – ikke vestlig var ikke længere en tilstrækkelig tydelig statistisk opdeling. Nu tilføjer den danske Udlændinge – og integrationsminister en yderligere udgrænsning af de dårligst stillede lande i verden - i form af en strukturel diskrimination – statens racisme.

Sjældent tales der om den positive indvirken som mødet med mennesker fra andre steder i verden har og kan få på en lidt mølædt danskhed, som i årtier er blevet defineret af bl.a Krarup og Kjærsgaard og senest Vermund.

Menneskerettighederne er baseret på tanken om, at visse rettigheder er universelle, dvs. at de gælder alle individer uanset køn, seksuel orientering, nationalitet, race kulturel, etnisk eller religiøs baggrund. Af blandt andet Verdenserklæringen om Menneskerettigheder fremgår det, at eksempelvis retten til liv, frihed og sikkerhed er noget, vi alle har krav på.

